

ÎNCHEIERE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cazac Galina, reprezentată de avocatul Igor Gargaun,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cazac Galina împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 27 mai 2016, Cazac Galina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldasig” cu privire la încasarea din contul SA „Moldasig” a sumei de 9784,47 euro, ce constituie cheltuieli de tratament pentru asistență medicală și încasarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat achitată în mărime de 6583,18 lei, precum și sub forma asistenței juridice în valoare de 5000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat, că, la 24 mai 2013, SA „Moldasig” a eliberat pe numele reclamantei polița de asigurare nr. AC 037969, cu riscul asigurării din categoria ”A” - asigurările de spitalizare, asigurările de cheltuieli medicale și cheltuieli neprevăzute ale persoanei asigurate ca rezultat al unei maladii subite, pentru perioada de asigurare 24 mai 2013 - 07 iunie 2013, cu suma asigurată în mărime de 30 000 euro pe teritoriul statelor din spațiul Schengen, cu achitarea primei de asigurare, în mărime de 113,70 lei.

A precizat că, reprezentanții SA „Moldasig” nu au informat-o despre condițiile suplimentare contractului de asigurare medicală pentru persoanele care călătoresc în străinătate, drepturile, obligațiile și acțiunile necesare în cazul producerii cazului asigurat.

A invocat faptul că, la 27 mai 2013, aflându-se pe teritoriul statului Germania, a suferit o hemoragie subită internă și durere acută în regiunea abdomenului, motiv din care a apelat de urgență la asistența medicală. În rezultatul consultației în cadrul spitalului universitar al Universității Johann Wolfgan Goethe, reclamanta a fost diagnosticată cu XXXXX, fiind necesară intervenția chirurgicală și tratament imediat.

A specificat că, la aceeași dată, a fost internată de urgență în spitalul universitar al Universității Johan Wolfgan Goethe, iar, prin intermediul rudelor a contactat SA „Moldasig” pentru a informa despre producerea cazului asigurat și modalitățile de acoperire a cheltuielilor de asistență medicală. La sugestia reprezentanților SA „Moldasig” a discutat cu reprezentanții companiei de asistență „Smile Service” din Ucraina, care au admis producerea cazului asigurat și achitarea cheltuielilor pentru asistența medicală.

Cu toate acestea, după externare, de către reprezentanții German Assistance a fost informată că, SA „Moldasig” a refuzat să achite cheltuielile medicale, motivând prin faptul că, asigurarea medicală a turiștilor nu acoperă cheltuielile în cazul îmbolnăvirilor, care au apărut la începutul asigurării sau sunt legate cauzal de aceste boli.

A declarat că, a solicitat de la SA „Moldasig” informații despre motivul refuzului în achitarea cheltuielilor medicale, iar, prin scrisoarea din 30 septembrie 2013, compania de asigurare a confirmat refuzul în achitarea cheltuielilor medicale.

Reclamanta a menționat că, prin scrisoarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare a fost informată despre faptul că, în activitatea SA „Moldasig” au fost constatate abateri de la prevederile art.43 alin.(1) lit. a) și d) din Legea cu privire la asigurări, nr. 407 din 21 decembrie 2006.

A considerat că, motivele invocate de SA „Moldasig” privind refuzul de a achita prima de asigurare sunt neprobate și contrazise prin diagnosticul medicului din spitalul universitar al Universității Johann Wolfgang Goethe, care relevă despre existența durerilor difuze și maladie acută care a necesitat intervenție urgentă în scopul atenuării durerilor și salvării vieții.

A specificat că, maladia cu hemoragie internă și durere acută care s-a produs pe teritoriul Germaniei și a necesitat intervenție chirurgicală și tratament imediat nu a fost o maladie cronică, nu a fost o consecință a accidentelor care s-a produs până la plecarea din Republica Moldova și nu a fost o maladie și complicație ale acesteia pe care a tratat-o pe parcursul ultimilor 6 luni până la încheierea contractului de asigurare.

A pretins că, obiectul contractului este o maladie acută (subită) de orice gravitate (afectare a sănătății) produsă pe teritoriul statului din spațiul Schengen, iar refuzul SA ”Moldasig” relevă intenția de a se eschiva de la executarea obligațiilor contractuale.

Suplimentar a mai declarat că, potrivit răspunsului I.M.S.P. a Asociației medicale teritoriale Buiucani, maladia ”XXXXX”, nu a fost anterior diagnosticată și nici nu a fost provocată de maladii cronice.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe prevederile art. 732, 1315 alin. (1) lit. b) Cod civil, art. 3 lit. a) art. 6 și art. 43 alin. (1) pct. e) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006.

Prin hotărârea din 06 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru cererea de chemare în judecată depusă de Cazac Galina a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Cazac Galina și s-a menținut hotărârea din 06 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanța de apel a invocat că la adresarea primară în instituția medicală din Germania Torgau "Johann Kentmann", persoana asigurată - Cazac Galina, a beneficiat de investigații medicale care nu erau acoperite de contractul de asigurare încheiat cu SA "Moldasig". Totodată, din actul medical eliberat de spitalul Torgau "Johann Kentmann" rezultă adresarea de urgență a Galinei Cazac cu acușări de dureri, dar nu rezultă acordarea asistenței medicale urgente generată de starea fiziologică gravă a persoanei.

Astfel, instanța de apel a apreciat concluzia instanței de fond, prin prisma faptului că solicitând încasarea sumei de 9784,47 euro, ce constituie cheltuieli de tratament pentru asistență medicală, Cazac Galina nu a prezentat careva probe referitor la intervenția chirurgicală datorată unei maladii subite și încadrarea serviciilor medicale, în serviciile acoperite de polița de asigurare.

În altă ordine de idei, instanța de apel a apreciat ca întemeiată concluzia primei instanțe, referitor la informația I.M.S.P. a Asociației medicale teritoriale Buiucani nr. 245 din 25 mai 2016 cu privire la faptul că Cazac Galina nu suferea de maladii cronice, care ar provoca consecințe similare celor din speță. Or, este de menționat că acest act nu elucidează pe deplin tabloul stării de sănătate al apelantei, iar în lipsa altor probe admisibile și pertinente, instanța de fond nu a fost în măsură să confirme circumstanțe precum că, în perioada de asigurare, Cazac Galina a fost diagnosticată cu o maladie de natură subită, care, ar determina compania de asigurări să constate producerea unui caz asigurat și respectiv să acopere cheltuielile pentru tratament.

Cu referire la argumentele apelantei despre aspectele cauzei, privind apariția stării de sănătate, subit, care necesita intervenția chirurgicală imediată, instanța de apel a relatat că, potrivit informațiilor furnizate de Societatea "Smile Service" în calitate de asistent - suport în vederea regularizării daunelor, la data 26 mai 2013, Cazac Galina fără a apela la serviciul medical de urgență sau la o altă subdiviziune de medicină primară s-a adresat desinestător la Instituția medicală din Germania "Johann Kentmann", cu acuze de dureri difuze în abdomen care apar și dispar și hemoragie gastrointestinală inferioară minoră. Însă, nefiind depistate careva patologii acute care ar necesita o asistență medicală urgentă instituția medicală sus menționată nu a dispus internarea acesteia și petrecerea intervențiilor (chirurgicale) de urgență după caz.

Instanța de apel a menționat că la aceeași dată, la ora 17:29, Cazac Galina a apelat la Societatea "Smile Service", iar din informația anexată la dosar, rezultă faptul că erau necesare investigații și tratament treptat, calificat al patologiilor cronice, dar nu asistență medicală urgentă, or, viața și sănătatea acesteia nu erau puse în pericol, context în care și Instituția medicală din Germania "Johann Kentmann" nu a depistat o urgență și a permis plecarea acesteia.

Tot aici, este de menționat că la data de 27 mai 2013, Cazac Galina s-a adresat desinestător repetat, deja la o altă instituție medicală specializată "Johan Wolfgang Goethe - Universität Frankfurt Main" pentru investigații mai aprofundate.

Or, luând în considerație că conform prevederilor poliței - contract și condițiilor de asigurare, în cadrul grupului de riscuri "A" asiguratorul nu acoperă cheltuielile de investigație, instanța de apel a constatat că Cazac Galina s-a internat în vederea efectuării investigațiilor și eventual a unui tratament în lipsa

unei ”maladii subite” care necesita o asistență medicală urgentă, în cadrul unei instituții medicale Clinică specializată pentru chirurgie generală și viscerină, un Centru pentru boli intestinale, ales în lipsa unei coordonări cu asistentul Smile Service sau cu asigurătorul, or, la materialele cauzei lipsesc careva probe care să confirme acceptul asistentului ”Smile Service” sau SA ”Moldasig”.

Cu referire la argumentele apelantei ce vizează răspunsul Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 04-5169 din 25 noiembrie 2013, instanța de apel a invocat că, deși instituția a constatat unele abateri ale companiei de asigurare, la compartimentul întocmirii/conținutului contractelor de asigurare, aceasta nu s-a expus pe marginea cazului asigurat în speță, și a sugerat reclamantei/apelantă Cazac Galina, să se adreseze unei instituții medicale competente, care ar putea elucida aspectul maladiei apărute subit și necesară de a fi remediată.

La 19 februarie 2020 Cazac Galina, reprezentată de avocatul Igor Gargaun a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

În motivarea recursului ca temei de drept a invocat prevederile art. 432, alin. (1), (2), lit. a), alin. (4) din Codul de procedură civilă care statuează că, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată. Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 28 noiembrie 2019 și a fost expediată participanților la proces la 19 decembrie 2019 (f.d.18-19, vol.II). Astfel, recursul depus la 19 februarie 2020 se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 25 martie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d.51), iar potrivit avizului de recepție recursul a fost recepționat de către SA „Moldasig” la 02 aprilie 2020 (f.d.52).

Prin referința depusă la 27 mai 2020 SA „Moldasig” a solicitat respingerea recursului depus de Cazac Galina, reprezentată de avocatul Igor Gargaun ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Cazac Galina, reprezentată de avocatul Igor Gargaun.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cazac Galina, reprezentată de avocatul Igor Gargaun.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru